Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

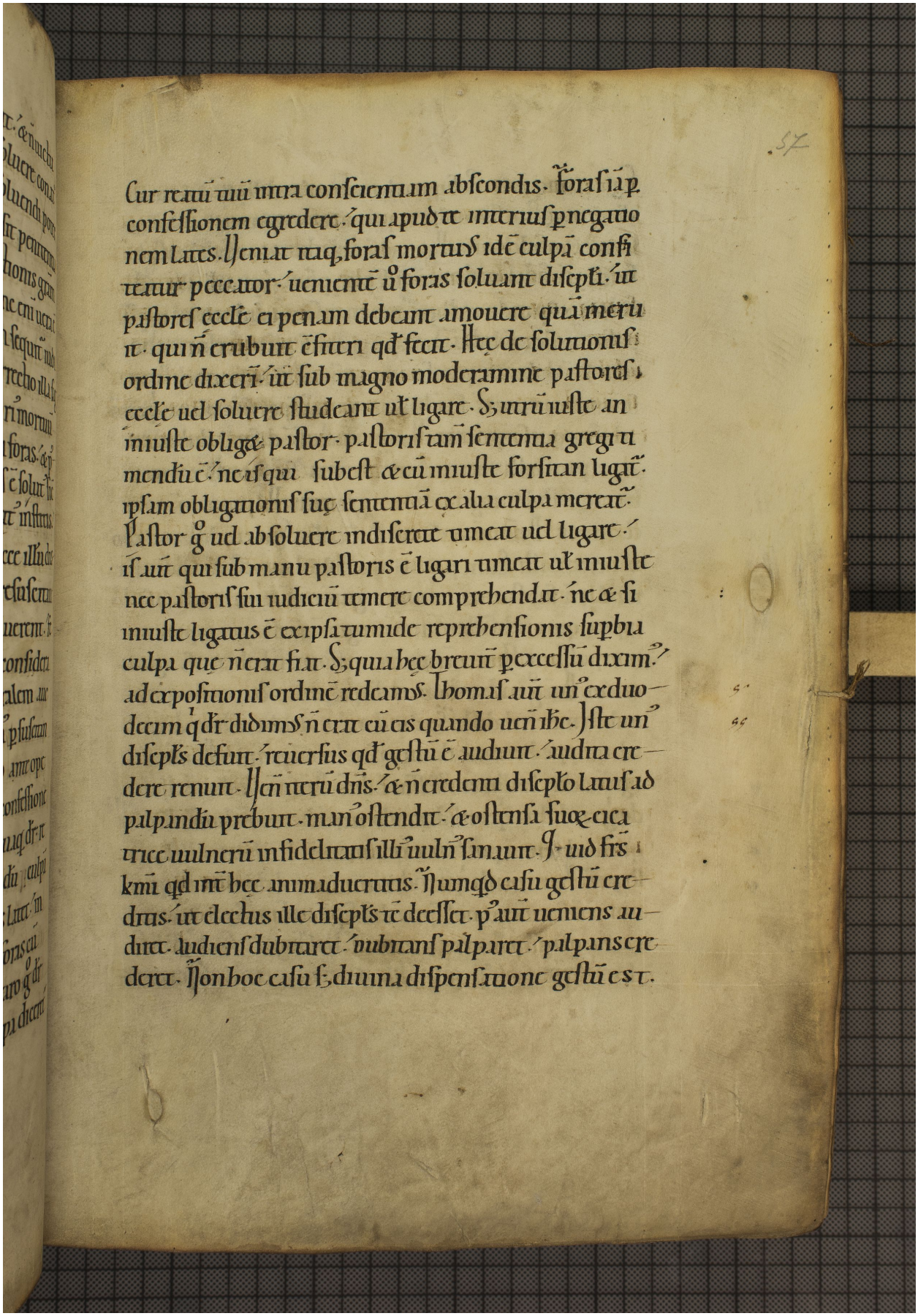

57

Cur reatum suum intra conscientiam abscondis. Foras iam p
confessionem egredere. Qui apud te interius pnegatio
nem latet. Venit iam iam foras. Mortuus idem culpam confi
tetur peccator. Venientem uero foras soluant discipuli. Ut
pastores ecclesie ei penam debeant amouere quam meru
it. Qui non erubuit efficere quod fecit. Hec de solutionis
ordine dixerim. Ut sub magno moderamine pastores
ecclesie uel soluere studeant ut ligare. Sed utrum iuste an
iniuste obligat pastor. Pastoris tam sententia gregi u
mendum est. Nec is qui subest ac cum iniuste forsitan ligat.
ipsam obligationis suae sententiam ex alia culpa meretur.
Pastor quoque uel absoluere indiscrete timeat uel ligare.
Is autem qui sub manu pastoris est ligari timeat ut iniuste
nec pastoris sui iudicium temere comprehendat. Ne ac si
iniuste ligatus est excipiat timide reprehensionis superbia
culpa quae non erat fiat. Sed quia haec breuiter processum diximus.
ad expositionis ordinem redeamus. Thomas autem unus ex duo-
decim quod dicimus non erat cum eis quando uenit ihc. Iste unus
discipulus defuit. Reuersus quod gestum est audiuit. Audita cre-
dere renuit. Veni ut uerum dominus. Ac non credenti discipulo latus ad
palpandum prebuit. Manum ostendit. Ac ostensa suae caca
tricem uulneris infidelitatis illi uulnus sanauit. Quid fris
kmi quod inter hec animaduertitis. Nunquid casu gestum cre-
ditis. Ut electus ille discipulus et decesset. Et aut uenientem au-
dire. Audiens dubitare. Dubitans palpare. Palpans cre-
dere. Non hoc casu sed diuina dispensatione gestum est.